

Η γλαύκα των αποφοίτων

Έδρα:
3^ο Σεπτεμβρίου 56,
104 33 Αθήνα,
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ
Αριθμός 20/85
Πρωτοδικείο Αθηνών
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1985
13504/85
ΑΦΜ 999753434

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Χρόνια πολλά

Η Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συλλόγου Αποφοίτων
Γυμνασίου Μανσούρας εύχονται σε όλα τα μέλη
και τους φίλους **Καλά Χριστούγεννα** και
ευτυχισμένο το **Νέο Έτος 2017**, υγεία, ευτυχία,
ευημερία και δημιουργικότητα.

Τετάρτη 8 Φεβρουαρίου 2017

Ετήσια Γενική Συνέλευση • Χιωτίνειος Υποτροφία • βασιλόπιτα

**Κοπή Βασιλόπιτας - Λαχειοφόρος
αγορά - Χιωτίνειος Υποτροφία**

Με απόφαση του Δ.Σ. θα απονεμηθεί υποτροφία σε όσους θα εισαχθούν για πρώτη φορά στις Ελληνικές ανώτερες ή ανώτατες σχολές.

Όροι συμμετοχής:

1. Οι υποψήφιοι να είναι μέλη ή απόγονοι εγγεγραμμένων μελών του ΣΑΓΜΑ.
2. Να έχουν εισαχθεί στις αναφερθείσες σχολές με πανελλαδικές εξετάσεις.
3. Να υποβάλλουν αίτηση προς το Δ.Σ. του ΣΑΓΜΑ με τα απαραίτητα δικαιολογητικά.

Κριτήρια επιλογής των υποτρόφων είναι:

- α) η βαθμίδα της σχολής (ανώτατη, ανώτερη)
- β) ο γενικός βαθμός εισαγωγής στα βασικά μαθήματα της δέσμης.

Η υποτροφία ορίζεται στο ποσό των 200 ευρώ και καταβάλλεται εφ' άπαξ.

Πληροφορίες από την Πρόεδρο Τηλ. 210 8625842

Σύμφωνα με τα άρθρα 16, 17, 18, και 19 του καταστατικού, η Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, σας καλούν στην Τακτική Γενική Συνέλευση που θα γίνει στο εντευκτήριο του ΣΑΕ, 3ης Σεπτεμβρίου 56, την Δευτέρα 30 Ιανουαρίου 2017 και ώρα 19.00. Σε περίπτωση μη απαρτίας, η Γεν. Συνέλευση θα επαναληφθεί την **Τετάρτη 8 Φεβρουαρίου 2017** και ώρα 19.00 στον ίδιο χώρο οπότε θα πραγματοποιηθεί ανεξαρτήτως του αριθμού των παρόντων μελών.

«ΓΛΑΥΞ», ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ,

Όργανον της Μαθητικής Κοινότητος
«Ο Φοίνιξ» του εν Μανσούρα Γρηγορείου Γυμνασίου.

ΕΤΟΣ ΣΤ΄ · Ιανουάριος 1936 · ΤΕΥΧΟΣ Α΄

Τα Χριστούγεννα των Οικοτρόφων

Η παραμονή της μεγάλης ταύτης ημέρας είχε φθάσει και ένας-ένας οι οικοτρόφοι, οι καταγόμενοι από τας πλησίον πόλεις, έφευγον δια να εορτάσουν την αγίαν ημέραν, μετά της οικογενείας των. Δεν έμειναν παρά εκείνοι των οποίων αι οικογένεια κατοικούν μακράν της Μανσούρας, όπως εις το Μπένι-Σουέφ, την Μίνιαν, το Πορτ-Σάιτ, την Ισμαηλίαν, την Καντάραν και το Αμπού-Κυρκάς. Χαρμόσυνοι κωδωνοκρουσάι προαγγέλλουσαι την Γέννησιν του Σωτήρος μάς εξύπνησαν από τον γλυκύν μας ύπνον, κατά την ημέραν της εορτής.

Ήτο πολύ πρωί. Ο ορίζων γύρω εκρύσιζεν με τας πρώτας εκτοξεύσεις των ακτίνων του ανατέλλοντος λαμπρού ηλίου.

Όπως κάθε πρωί, ούτω και τότε, αφού επλήθην και ενδύθην την επίσημον σχολικήν ενδυμασίαν μας, περί την 8ην πρωινήν ελάβομεν το πρωινόν μας ρόφημα συνοδευόμενοι με ωραιότατα γλυκίσματα.

Μετ' ολίγον μετέβημεν εις την εκκλησίαν δια να εκκλησιασθώμεν και εορτάσωμεν την χαρμόσυνον Γέννησιν του Θεανθρώπου.

Εις την λειτουργίαν εχοροστάτει η Α.Σ. ο Μητροπολίτης Πηλουσίου κ. Παρθένιος, έφαλλε δε κατανοκτικώτατα εκ μαθητών και μαθητριών χορός.

Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας, μετέβημεν εις το κινηματοθέατρον «Ρουαγιάλ» (όπου θα εδίδετο η εορτή του Δένδρου των Χριστουγέννων) δια να βοηθήσωμεν εις την διακόσμησιν του θεάτρου.

Περί την δωδεκάτην και ημίσειαν επεστρέψαμεν εις το οικοτροφείο, ένθα μας ανέμενε πλουσιοπάροχον γεύμα.

Εις το γεύμα μας αυτό παρεκάθησε και η Α.Σ. ο Μητροπολίτης Πηλουσίου κ. Παρθένιος μετά του Προέδρου της Κοινότητος κ. Ι. Γουριώτη.

Τα πάντα ήσαν καθαρά. Το λευκόν χρώμα το οποίον επεκράτει εις την αίθουσαν του φαγητού έτερπε τους οφθαλμούς μας.

Ότε πλέον είχομεν καταλάβει έκαστος την θέσιν του, εισήλθεν η Α.Σ. συνοδευόμενος υπό του κ. Προέδρου της Κοινότητος, του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου κ. Σίσκου, του κ. Διευθυντού μας και τινων άλλων συνοικοτρόφων Καθηγητών.

Όλοι όρθιοι τους υπεδέχθηκεν και αφού εψάλαμεν το τροπάριον της Γεννήσεως, ο Σεβασμιώτατος πυλόγησε την τρά-

πεζαν και ηρχίσαμεν να γευματίζωμεν. Τα φαγητά υπήρξαν ποικίλα και ο κόρος εις όλους έφθασεν εις το κατακόρυφον. Ωραία γλυκίσματα και ωραία φρούτα διεδέχθησαν το καλοψημένο και νόστιμο γαλόπουλο.

Μετά το γεύμα, αφού η Α.Σ. συνωμίλησεων επ' ολίγον μετά των κ.κ. καθηγητών, ανεχώρησε, αφού προηγουμένως μας απήυθunen αρκετάς παραινέσεις και ευχάς υπέρ της προόδου μας.

Και ημείς μετ' ολίγον, περί την 3ην μ.μ. ανεχωρήσαμεν δια να μεταβώμεν εις το κινηματοθέατρον «Ρουαγιάλ» ίνα παραστώμεν κατά την εκεί σχολική εορτήν του Δένδρου των Χριστουγέννων.

Αφού επί 3 ολοκλήρους ώρας διασκεδάσαμεν μετά των συμμαθητών μας και παρηκολουθήσαμεν την εκτέλεσιν του προγράμματος της εορτής, επεστρέψαμεν εις το οικοτροφείο, διελθόντες ούτω και εορτάσαντες ευθύμως την του Χριστού Γέννησιν.

Ας δοξάσωμεν τον Θεόν, όστις μεριμνήσας δι' ημάς έστειλε τον μονογενή του υιόν να μας σώση εκ του προπατορικού αμαρτήματος και μας κατέστησεν ευτυχείς κοινωνούς της μεγάλης ταύτης εορτής.

Βασ. Λαμπρίδης, Γ΄ Τάξις

31^η Δεκεμβρίου

Όσο περνούνε τα δεπτά σβύνει' ο γέρο-χρόνος.
Άσεμε, δέει στον Χάροντα, να ζήσ' ακόμα δίγο
Αυτό ν' αδύνατο Παππού, του δέγει επιμόνωσ
ενδύς σε πέντε-εξ δεπτά' τοιμάσου για να φύγω.

Τώρα ο γέρος κάδεται πάνω στην ποδυδρόνα
και το βαρύ το σώμα του στηρίζει στον αγκώνα
και δίγο-δίγο σβύνεται και δίγο-δίγο δυνώνει
σιγά-σιγά παγώνει.

Αίφνης «τικ-τακ» ένα ροδόι μεσάνυχτα κτυπά
αμέσως ο γέρος χάθηκε, ο Χάρος τον επήρε
κι αντίς αυτόν ζεπήδησεν ο νέος χαρωπά.

Σ. Παπακυρίτσης, Γ΄ τάξις

Ένας φίλος ήρθε απόψε απ' τα παλιά...

Ένα μεσημέρι αρχές Νοέμβρη, χτύπησε το τηλέφωνο. Στην άλλη άκρη του σύρματος, μια φωνή με ρωτούσε: «Εσύ, ρε, Κοσσένας;» Δεν μου φάνηκε γνωστή. Βλέπεις απ' την ημέρα, που οι απόφοιτοι των «Ελληνικών Εκπαιδευτηρίων Μανσούρας», η τελευταία ημέρα του Ιουνίου του 1964, πήραν στα χέρια τους εκείνο το απολυτήριο, με την υπογραφή Παναγιώτου - Διευθυντή- και πρώτη φορά που από το 1923 δεν υπέγραφε ο Χιωτίνης, έχουν περάσει 52 χρόνια. «Ναι, εγώ είμαι». «Κι εγώ είμαι ο **Γιώργος Μπαμπούλης**». Δεν χρειάζεται να σας περιγράψω την έκπληξη και τη χαρά που ένιωσα, όταν μου είπε ότι ήταν στην Αθήνα με τον **Φορίνο** και ήθελαν να συναντηθούν με τους συμμαθητές μας. Συμφωνήσαμε να τα πούμε στον Σύνδεσμο την ημέρα της μνημιαίας συνάντησης του Συλλόγου μας. Όσοι από τους συμμαθητές μας το πληροφορήθηκαν, αλλά και από άλλες μεγαλύτερες ή μικρότερες τάξεις, ήρθαν να δουν τους Μπαμπούλη-

δες, για να μάθουν νεώτερα από τη γεμάτη συναρπαστικές στιγμές ζωή τους. Οι **Καίτη, η Κάτια, ο Δημήτρης, ο Γιάννης, η Ρούλα, ο Αλέκος, η Ελλάς, ο Σταύρος** και τόσοι άλλοι, περιέγραφαν με περιλήψεις τις ζωές τους, κάποιες ιδιαίτερες στιγμές τους, τα παιδιά τους, τα εγγόνια τους. Άκουγαν από τον Γιώργο, δυστυχώς ο Φορίνος δεν μπόρεσε να έρθει, τα δικά του κεφάλαια της ζωής, ωραίες εκθέσεις που έμοιαζαν με θέματα δύσκολα στα Νέα Ελληνικά του Κολώνα. Ο καθένας, κάτι είχε να θυμηθεί απ' τα πραγματικά αξέχαστα μαθητικά μας χρόνια. Τα παρατσούκλια των καθηγητών, τις αταξίες και τις πλάκες στις τάξεις και στις αυλές, τα τσιγάρα που φέρναμε οι εξωτερικοί κρυμμένα στις τσάντες μας, τις βραδινές αποδράσεις των οικοτρόφων της 5ης και 6ης τάξης του γυμνασίου στην πόλη, η Ποστ Ρεστάντ με τις κρυφές νεανικές ερωτικές αλληλογραφίες, ο **ΑΒΔΟΥ, ο ΤΕΟΥΦΙΚ, η κυρία Θεώνη, οι επιμελητές, ο Ζουμάρας, η κυρία Σταυ-**

ρούλα, ο Συντικάκης, οι τσίλιες που κρατούσαν κάποιοι τσιλιαδόροι στις γωνιές, τα μεσημεριανά και απογευματινά μεγάλα διαλείμματα, για κάποια γρήγορα φιλιά ή αγκαλιές στα όρθια, γρήγορα σημανένα ματς στα διαλείμματα Ολυμπιακού-Παναθηναϊκού και δεκάδες, εκατοντάδες, ευτυχισμένες στιγμές στα Προσκοπεία, τις ετοιμασίες των γυμναστικών επιδείξεων, τις παρελάσεις, τα θεατρικά έργα, γιορτές, οι επιθεωρήσεις, κάποιες εκδρομές, κάποια κρυφά parties. Σιγά-σιγά ήρθε και ένας στενάχωρος απολογισμός, ο **Δημήτρης, ο Κώστας, η Δέδα, ο Τόλης, η Άννα, ο Νίκος, η Δέσποινα** και ίσως μερικοί άλλοι που δεν έχουμε πληροφορίες για το πού είναι και τι κάνουν δεν θα μπορέσουν ποτέ να έρθουν σε κάποια από τις μελλοντικές συναντήσεις της τάξης μας. Σ' ευχαριστούμε Γιώργο, που η επίσκεψή σου ήταν η αφορμή, για να έρθει ένας φίλος απ' τα παλιά, «φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις».

Γιάννης Κοσσένας

Από το βιβλίο του Ηρακλή Μ. Καραναστάση, Επίτιμου Γυμνασιάρχη «Αναμνήσεις ενός Εκπαιδευτικού»

Ο Χιωτίνης*

Ο **Ιωάννης Χιωτίνης** υπήρξε αναντίρρητα μια προσωπικότητα. Μια προσωπικότητα, που, παρά τις αρνητικές της πλευρές, αφήκε έργο θετικό.

Έργο ωστόσο, που «εν πολλοίς» οφείλεται και στους ικανούς συνεργάτες του, αλλά που κατ'ύψυον ο ίδιος. Αυτή την προσωπικότητα με τα φωτεινά και σκοτεινά σημεία της θα προσπαθήσω να σκιαγραφήσω, όσο το δυνατό αντικειμενικά και ανεπηρέαστα.

Πατρίδα του η **Αμοργός**. Γέννησή του το έτος 1890-2. Τελείωσε το **Γυμνάσιο της Σύρας** και ενεγράφη στη **Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών**. Επιστρατεύτηκε ως φοιτητής και έλαβε μέρος στην εκστρατεία της Μ. Ασίας ως έφεδρος αξιωματικός. Μετά την κατάρρευση του μετώπου στο Σαγγάριο και την καταστροφή της Σμύρνης γύρισε στην Αθήνα και πήρε το πτυχίο του το 1923 με τον ευεργετικό νόμο του Υπουργείου Παιδείας για τους πρόσφυγες φοιτητές.

Βασιλικότατος, όσο δε λέγεται, είχε λάβει μέρος στην αντεπανάσταση Γαργαλίδη – Λεοναρδόπουλου κατά του Πλαστήρα. Οπαδός φανατικός του Μεταξά μετά την αποτυχία του κινήματος, που είχε γίνει «κατ' έμπνευσιν και καθοδήγησίν» του, δεν μπορούσε να παραμείνει άλλο στην Ελλάδα, που διέβλεπε σύντομη την κατάργηση της βασιλείας και την εγκαθίδρυση του Δημοκρατικού πολιτεύματος. Είχε βέβαια διοριστεί καθηγητής σε Γυμνάσιο κάποιου νησιού, αλλά δεν τον ... χωρούσαν «τα ρούχα του» και προσπαθούσε να βρει τρόπο να φύγει μακριά, αφού το κλίμα στην Ελλάδα δεν τον σήκωνε.

Στη Μανσόυρα της Αιγύπτου είχε ένα ευκατάστατο συμπατριώτη και φίλο του, τον **Ν. Βλαβιανό**, μέλος της ελληνικής Κοινότητας της παροικίας.

Ο Βλαβιανός εισηγήθηκε στην Κοινότητα της Μανσόυρας σχετικά και κατόρθωσε να επιτύχει το διορισμό του ως διευθυντή της **Δημιάς Σχολής** της Κοινότητας, με

την εντολή να επεκτείνει τον κύκλο των σπουδών των μαθητών της σε ημιγυμνάσιο ή σε Γυμνάσιο τέλειο, ανάλογα με τις συνθήκες και τις περιστάσεις. Άλλο που δεν ήθελε ο Χιωτίνης.

Άνθρωπος της δράσης και της ανάδειξης, φιλοδοξούσε να δημιουργήσει κάτι το εξαιρετικό, κάτι που θα διέσωζε και θα διετήρει την υστεροφημία του. Επηρεασμένος ίσως από τα παιδαγωγικά συστήματα των μεγάλων παιδαγωγών Πεσταλότσι και Μοντεσσόρι, ήθελε ν' αναδειχτεί ένας νέος μεγάλος Έλληνας παιδαγωγός με σύστημα δικό του, εντελώς προσωπικό. Και το πέτυχε αναντίρρητα. Με τη διαφορά ότι το παιδαγωγικό αυτό σύστημα ήταν κομμένο και ραμμένο πάνω στις δικές του ιδέες, ιδέες άκρως συντηρητικές και αυταρχικές, που εναρμονίζονταν ωστόσο τέλεια με τις συντηρητικές ιδέες των ομογενών της Αιγύπτου και της Αφρικής εν γένει.

Το σύστημά του, εντελώς εγωκεντρικό, καλλιεργούσε στο έπακρο το εθνικό, το εθνικιστικό μέλλον και το θρησκευτικό συναίσθημα των μαθητών του.

Έθνος και Θρησκεία, δύο πόλοι γύρω από τους οποίους εστρέφοντο, αναπτύσσοντο και εγιγαντώνοντο τα υπέρτατα ιδεώδη της Πατρίδας όλων των αποδήμων της μαύρης ηπείρου.

Ψόγος ουδείς φυσικά, για τις επιδιώξεις αυτές των ομογενών, που τους κράτησαν σφικτά δεμένους με την Ελλάδα, ανάμεσα σε μια πολυεθνή κοινωνία, πολύγλωσση και πολύμορφη και επικίνδυνα ανταγωνιστική.

Η ικανοποίηση επομένως του Κοινοτικού Συμβουλίου της Μανσόυρας – όπου τότε δεν είχαν πνεύσει ακόμα και εκεί οι προοδευτικοί και φιλελεύθεροι άνεμοι, που αναρριπίζαν την Ευρώπη, αλλά και την Ελλάδα με τις δημοκρατικές τους ιδέες – ήταν μεγάλη, όταν είχαν διαπιστώσει ότι ο νέος τους δάσκαλος διεπνέετο και αυτός με τις ορθές αντιλήψεις της πατρίδας και της θρησκείας. Της «εθνικοφροσύνης»

όπως θα έλεγαν σήμερα μερικοί πολιτικοί μας...

Άριστος ψυχολόγος ο Χιωτίνης και δεινός εκμεταλλευτής των αδυναμιών των προϊσταμένων του, καλλιεργούσε συστηματικά με υπομονή και επιμονή το κλίμα μέσα στο οποίο θα δρούσε ανεμπόδιστα, όταν θα έφτανε η κατάλληλη στιγμή. Και αυτή η ώρα δεν άργησε να φτάσει...

Υποχωρώντας σε ζητήματα σχολικά και κοινοτικά, όταν έκρινε σκόπιμο να υποχωρήσει και υποδεικνύοντας λύσεις ορθές, που πρόσεχε πάντοτε να τις εμφανίζει ότι εναρμονίζονται με τις απόψεις Προέδρου και Συμβούλων και προβάλλοντας τις γνώσεις του σε ζητήματα εκπαιδευτικά, που εστερούντο εκείνοι, κατόρθωσε, στον πρώτο χρόνο κιόλας ν' αποσπάσει αμέριστη την εμπιστοσύνη, την εκτίμηση και τη συμπάθεια, αλλά και τον θαυμασμό, Κοινότητας και ομογενών.

Συνεπώς έπειτα στο καθήκον του, εργατικός και προπαντός ανιδιοτελής και αφιλοκερδής, προσφέροντας πρόθυμα α πάντα χωρίς αντάλλαγμα και ενδιαφερόμενος μόνο, και μόνο για τα Σχολεία και το συμφέρον της Κοινότητας, έγινε το πρότυπο πατριώτη και δασκάλου αληθινού, όχι μόνο στο στενό περιβάλλον των ομογενών της Μανσόυρας, αλλά και σε όλες σχεδόν τις ελληνικές Κοινότητες της Αιγύπτου. Και άρχισε σιγά και μεθοδικά να εφαρμόζει το πρόγραμμα και τα σχέδιά του.

Αφού διηύθυνε επί ένα χρόνο τη Δημιά Σχολή, εισηγήθηκε στην Κοινότητα να προσθέσει μια τάξη ακόμα στις έξι τάξεις της, συμπληρώνοντας έτσι τον κύκλο του Σχολαρχείου. Και τώρα μια και είχε ανοίξει ο δρόμος, για την προώθηση της Σχολής στα πλαίσια του Γυμνασίου, δεν δίστασε να προτείνει τις απόψεις του στην προϊσταμένη του αρχή. Και η Κοινότητα, βλέποντας τους καρπούς του νέου διευθυντή τους, πλούσιους και αποδοτικούς και πέρα από κάθε προσδοκία, με ενθουσιασμό εγκολπώθηκε και ενέκρινε τα σχέδιά του.

* Όσα γράφω για τον Χιωτίνη, μου τα είχε διηγηθεί ο αείμνηστος Αθανάσιος Νικολόπουλος, διευθυντής των γραφείων της Κοινότητας και επιστήθιος φίλος του.

Χρήματα άφθονα και χώρος κατάλληλος και μεγάλος για την ανέγερση του Γυμνασίου, είχαν παραχωρηθεί πρόθυμα και γενναϊόδωρα από τους μεγάλους ευεργέτες, όπως αναφέρω σε προηγούμενο κεφάλαιο. Και ακριβώς το έτος 1925 που είχε φτάσει στη Μανσόουρα ο Χιωτίνης, είχαν τεθεί και τα θεμέλια του ωραίου χτισμένου, που στοίχισε 25 χιλ. λίρες, δωρεά του Γ. Γρηγορίου.

Όταν μέσα σε λίγα χρόνια το οικοδόμημα του Γυμνασίου είχε τελειώσει αποπερατωθεί και είχαν εγκατασταθεί οι πρώτες τάξεις του, ο Χιωτίνης αισθάνθηκε μεγάλη χαρά και ικανοποίηση, γιατί έβλεπε πια χειροιαστά ότι τα όνειρά του είχαν πραγματοποιηθεί. Και η φιλοδοξία του να εφαρμόσει τις δικές του ιδέες στην εκπαίδευση των παιδιών του απόδημου ελληνισμού έμπαινε πια στην ευθεία γραμμή των οραματισμών του. Και το έτος 1932, που είχαν ήδη συμπληρωθεί και οι έξι τάξεις του Γυμνασίου, προέβη στην αναγνώρισή του από το Υπουργείο Παιδείας των Αθηνών και έφερε πια επάξια τον τίτλο του Γυμνασιάρχη σε πλήρες Γυμνάσιο και ισότιμο με όλα τα άλλα Γυμνάσια του έσω και έξω ελληνισμού. Προσπλημένος μονάχα στο συμφέρον της Κοινότητας, διείδε ποιες και πόσες ωφέλειες θητικές και υλικές θα πρόσθετε ένα Οικοτροφείο στην ελληνική Κοινότητα της Μανσοούρας αλλά και στα παιδιά των διασπαρμένων ομογενών σ' όλη την Αίγυπτο και την Αφρική, έπεισε την Κοινότητα να προβεί στην ίδρυση και Οικοτροφείου. Και μετά ένα χρόνο, το έτος δηλ. 1933, τα Ελληνικά Εκπαιδευτήρια Μανσοούρας εδέχοντο τους πρώτους οικοτρόφους μαθητές. Ο χώρος άλλωστε και η θέση των Σχολείων, μακριά από τους θορύβους και τον συγχρωτισμό της πολιτείας, αποτελούσαν ιδεώδη τόπο για τη διαμονή, ανατροφή και διαπαιδαγώγηση των τροφίμων του Οικοτροφείου μέσα στα αυστηρά πλαίσια της προσωπικής αντίληψης και κοσμοθεωρίας του Χιωτίνη.

Άρχισαν λοιπόν, δειλά στην αρχή, να εγγράφονται στο Οικοτροφείο παιδιά κυρίως από τις ελληνικές παροικίες των

μεγάλων πόλεων της Αιγύπτου, Καΐρου και Αλεξάνδρειας, που είχαν μείνει ορφανά από μητέρα ή πατέρα, είτε παιδιά των οποίων οι γονείς βρισκόταν σε διάσταση, είτε αντιμετώπιζαν σοβαρά συζυγικά προβλήματα, που επέβαλλαν για πολλούς λόγους την απομάκρυνσή τους από το ακατάλληλο περιβάλλον του σπιτιού για την ανατροφή τους ... Αλλά και παιδιά ομογενών από τις πλησιέστερες προς τη Μανσόουρα πόλεις, που δεν είχαν Γυμνάσιο.

Με την πάροδο του χρόνου το Οικοτροφείο και τα Ελληνικά Εκπαιδευτήρια της Μανσοούρας έγιναν γνωστά και η φήμη τους είχε απλωθεί σ' όλη την Αφρική, όπου ζούσαν Έλληνες. Το δε όνομα «Χιωτίνης» είχε αποβεί το Α και το Ω για τους γονείς των οικοτρόφων, που άφηναν τα παιδιά τους ξένοιαστοι και βέβαιοι για την πνευματική και σωματική τους προστασία και προκοπή.

Συνέρρεαν λοιπόν κάθε χρόνο και περισσότεροι οικότροφοι, όπως και περισσότερες στοιβάζονταν οι λίρες στον κορβανά της Κοινότητας. Στα χρόνια 1948-1951, τα Οικοτροφεία αγοριών και κοριτσιών είχαν φτάσει στη μεγαλύτερή τους ακμή και στον υπερκορεσμό.

Ωστόσο, όταν το 1952 έγινε η επανάσταση του Αιγυπτιακού στρατού κατά του Φαρούκ και καταργήθηκε ο θεσμός της βασιλείας, με τη διαρροή του ελληνικού στοιχείου από την Αίγυπτο από δικαιολογημένο φόβο, τότε άρχισε και η κάμψη του Οικοτροφείου.

Στην περίοδο εκείνη της μεγάλης ακμής των, τα Ελλ. Εκπαιδευτήρια της Μανσοούρας είχαν αποκτήσει μεγάλη φήμη και εκτίμηση από όλο τον ελληνισμό της Αφρικής και της Μ. Ανατολής και το Οικοτροφείο τους ήταν πράγματι εθνικό, όπου ανεπιφύλακτα εμπιστευόνταν όλοι τα παιδιά τους. Διότι εκεί με τη φροντίδα και την επίβλεψη του Χιωτίνη, τέλειωναν το Δημοτικό, το Γυμνάσιο ή την Εμπορική Σχολή, που είχε ιδρυθεί το 1947. Και η διαπαιδαγώγησή τους ήταν κατά πάντα άψογη και αυστηρά εθνική απ' όλες τις απόψεις.

Ο Χιωτίνης, ο κέρβερος φρουρός, ο ιδρυτής και διευθυντής τριών σχολείων και του Οικοτροφείου, είχε αφοσιωθεί «ψυχή και σώματι» με μεγάλη ανιδιοτέλεια και αφιλοκέρδεια και με ένθερμο ζήλο στην πρόοδο και ανάδειξή τους.

Απαρνήθηκε και πατρίδα και οικογένεια και συγγενείς και τα πάντα, με μόνη του σκέψη και επιδίωξη, την εξύψωση, ηθική, πνευματική και υλική της Ελληνικής Κοινότητας της Μανσοούρας και των Σχολείων της. Και κατόρθωσε, διοικώντας αφανώς – και εμφανώς όταν έπρεπε – και Κοινότητα και Σχολεία, να αποβεί ο κύριος καθοδηγητής, ρυθμιστής και κυβερνήτης των πάντων! Ο λόγος του ήταν νόμος για όλους! Αυτός έφη!...

Καμιά απόφαση δεν ελαμβάνετο ούτε από την Κοινότητα, ούτε από την Εφορία, ούτε και από την εκκλησιαστική επιτροπή, ούτε από την Ελληνική Λέσχη, ούτε και από την Αθλητική, αν δεν εζητείτο προηγουμένως η γνώμη του Χιωτίνη!

Μ' ένα λόγο, ο Χιωτίνης ήταν και Πρόεδρος της Κοινότητας και διευθυντής των Σχολείων και επίτροπος της εκκλησίας και γενικός επόπτης και διαχειριστής και των κοινοτικών και των ιδιωτικών, πολλές φορές, υποθέσεων!... Και η επιρροή του αυτή δεν περιοριζόταν μόνο στα στενά όρια της Μανσοούρας. Σύντομα είχε εξαπλωθεί και πέρα από τη Μανσόουρα και την Αίγυπτο και επεβάλλετο και σ' αυτό ακόμα το Υπουργείο Παιδείας στην Αθήνα!...

Κανένα μέτρο δεν έπαιρνε το Υπουργείο που αφορούσε τα Σχολεία της Μανσοούρας, αν δεν το ενέκρινε ο Χιωτίνης! Και οι επιθεωρητές, που κατέβαιναν κάθε φορά, όχι τόσο για να επιθεωρήσουν τα ελληνικά Σχολεία της Αιγύπτου, όσο για να γεμίσουν τις βαλίτσες τους με δώρα κ.λπ. σε όλα τα άλλα Σχολεία μπορούσαν να ελέγξουν και να επιβάλουν τη γραμμή του Υπουργείου ως προς τον τρόπο διδασκαλίας, διδακτέας ύλης και διοίκησής τους. Μόνο στα Ελληνικά Εκπαιδευτήρια της Μανσοούρας δεν είχαν ούτε λόγο ούτε πρωτοβουλία!...

Συμπλήρωση στο άρθρο του Κ. Αρχοντούλη

«Ποιοι Αιγυπτιώτες ελάμπρυναν θέατρο – Κινηματογράφο – Τραγούδι, σε Αίγυπτο, Ελλάδα, διεθνώς».

Ο κ. Λάκης Πεζάς, μας έστειλε την παρακάτω επιστολή:

Αγαπητή Κα Χαρίτου-Πεκλάρη

Μαζί με τα θερμά μου συχαρητήρια για τη «Γλαύκα των Αποφοίτων» θα ήθελα να σας πληροφορήσω ότι η Αμπετειανή κ. **Άννα Κοκκίνου**, καταξιωμένη ηθοποιός του Ελληνικού θεάτρου ήταν και η πρώτη Αιγυπτιώτισσα ηθοποιός που με το Εθνικό Θέατρο έπαιξε αρχαία τραγωδία στην Επίδαυρο, «Τρωάδες» του Ευριπίδη και ήταν μια καταπληκτική Εκάβη.

Με φιλικούς χαιρετισμούς **Λάκης Πεζάς**

ΣΑΒΒΑΤΟ
12
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
2016

Επίσκεψη στο εκπαιδευτικό χωριό στα Σπάτα

ΟΙ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

11/1/2017 8/2/2017 8/3/2017

Η Μάγδα, η Αφροδίτη, ο Γιώργος και ο Σπύρος πάντα παρόντες τις Τετάρτες «Συγχαρητήρια».

Γεώργιος Δ. Γρηγορίου (1883-1966)

Από το βιβλίο της *Δήμητρας Σταδοπούδου-Καπετανάκη* «Οι μεγάλοι ενεργέτες Ιωάννης και Αικατερίνη Γρηγορίου. Εκπρόσωποι του παροικιακού εδδηγισμού στη Μανσούρα της Αιγύπτου», Δήμος Θεραπνών, Γκοριτσά 2010

Ο **Γεώργιος Γρηγορίου** γεννήθηκε στην Γκοριτσά του Δήμου Θεραπνών της Λακεδαιμόνος το 1883. Αφού τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο στην ιδιαίτερη πατρίδα του, φοίτησε στο Ελληνικό Σχολείο Σπάρτης, ενώ τις γυμνασιακές του σπουδές τις έκανε στην Αθήνα αρχικά στο Γυμνάσιο της Πλάκας και έπειτα της Μητροπόλεως. Φοίτησε στη Νομική Σχολή του Εθνικού Πανεπιστημίου, αλλά δεν εξακολούθησε τις νομικές μελέτες. Πήγε στο Λονδίνο για εμπορικές σπουδές, τις οποίες ολοκλήρωσε στη Λωζάννη της Ελβετίας. Το 1911 εγκαταστάθηκε στη Μεγάλα Δέμνα, όπου και ασχολήθηκε με τις εμπορικές υποθέσεις του θείου του **Ιωάννη Γρηγορίου**, ο οποίος τον όρισε συγκληρονόμο μαζί με τη σύζυγό του Αικατερίνη στη μεγάλη του περιουσία.

Ακολουθώντας τις φιλανθρωπικές παραδόσεις του αιμνήστου θείου του δώρισε

με το υπ' αριθ. 9.509 της 12ης Ιουλίου 1922 δωρητήριο εν ζωή συμβόλαιο προς την Ελληνική κοινότητα της Μανσούρας περισσότερα από 106 φεδάνια που βρίσκονταν στα χωριά Σαλαμούν και Μεγάλα Δέμνα, αξίας περίπου 20.000 λιρών Αιγύπτου. Στο ακροτελεύτιο άρθρο του δωρητηρίου συμβολαίου ο δωρητής επιφύλαξε στον εαυτόν του το δικαίωμα να υποδεικνύει στην Κοινότητα υπότροφο της εκλογής του για ανώτερες σπουδές. Σε περίπτωση διάλυσης της Κοινότητας Μανσούρας, η δωρεά του αυτή θα μεταβιβαζόταν προς όφελος της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας. Η Ελληνική παροικία εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη της για τη σπουδαία δωρεά του τον ανακήρυξε Μεγάλο Ευεργέτη της Κοινότητας.

Με το δωρητήριο συμβόλαιο ο Γεώργιος ίδρυσε επίσης το «Γρηγορείον κληροδότημα» για να σπουδάζουν δωρεάν με

αυτό «οι εκ της Σχολής της Μανσούρας ευδοκίμως εξερχόμενοι μαθηταί ή μαθήτριά». Επίσης, από τα εισοδήματα των παραπάνω φεδανίων όρισε να δίνονται πενήντα λίρες ετησίως για την ενίσχυση της **Φιλοπτώχου Αδελφότητας των Κυριών της Μανσούρας**. Εξέφρασε, τέλος, την επιθυμία, αν πουληθούν τα κτήματα, να αντικατασταθούν από κτίρια στην πόλη της Μανσούρας. «Τόσον δια των σοβαρών τούτων δωρεών όσον και δια τον σκοπόν δι' ον έταξε ταύτας ο **Γεώργιος Δημ. Γρηγορίου** υπερέβαλε πάντας τους προς αυτόν **Μεγάλους Ευεργέτας της Κοινότητος** και κατέστησε αμέριστον την ευγνωμοσύνη μας, τον σεβασμόν ου μόνον της παροικίας Μανσούρας αλλά σύμπαντος του Ελληνισμού της Αιγύπτου».

Ο Γεώργιος απεβίωσε στην Αίγυπτο τον Ιανουάριο του 1966 «εν εσχάτη πενία».

(Συνεχίζεται)

1 φωτογραφία 1.000 λέξεις!

Λέσχη Μανσούρας,
Ρεβεγιόν Πρωτοχρονιάς 1956

Από δεξιά προς
τα αριστερά:
Φωτεινή Μαρκοπούλου-
Ζερβούδη,
Ρούντης Παπαδόπουλος,
Βόρης Στραγάλης,
Μάκης Κόντης,
Μαίρη Γκατ,
Χρήστος Καραντινόπουλος,
Μίνως Σμυρνιούδης,
Χαράλαμπος Χατζηνικόλας,
Γιώργος Γεωργιάδης
(αδελφός Λούλας),
Χαράλαμπος Σιφνιώτης
(πατέρας).

Μελλοντικές εκδηλώσεις

Τον παλιό εκείνον καλό καιρό...

Κυκλοφορεί και φέτος το
ημερολόγιό μας με παχιές
αιγυπτιακές αφίσες.
Εδπιζουμε και πάλι να το στηρίζετε
προκειμένου να ενισχυθεί το ταμείο
του Συνδέσγου μας.

Η συνάντησή μας του Ιανουαρίου: Τετάρτη 11/1/17. Θα τραγουδήσουμε παρέα με τον μαέστρο **Γιάννη Θεοδωρόπουλο** παλιά και νέα τραγούδια. (συμμετοχή 2 ευρώ το άτομο).

Σάββατο 18/2 /17. Αποκριάτικο γλέντι το μεσημέρι (γύρω στις 2 η ώρα) στην ταβέρνα «Ακορντεόν» του Ψυρρή (στο ύψος Ερμού 100), με τον **Αχιλλέα** στο ακορντεόν, και την όμορφη **Πέπη** στο τραγούδι.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τούλα Χαρίτου-Πεκλήρη (Πρόεδρος)
τηλ.: 210 8625842 κιν.: 6977 897764

Βασίλης Κιούρης (Αντιπρόεδρος-Ταμίας)
τηλ.: 210 7233753

Λιλίκα Νικολοπούλου (Γεν. Γραμματέας)
τηλ.: 210 6745832 κιν.: 6972723194

Τζόνυ Χριστοφίδης (Σύμβουλος Γενικών Θεμάτων)
κιν.: 6976597978

Καίτη Ασρά (Σύμβουλος Καλλιτεχνικών)
τηλ.: 210 6849957 κιν.: 6979 757001

Προσφορά

- Η Αναστασία (Σούλα) Περιφήμου πρόσφερε 210 € στην μνήμη Μανώς Γιανναρίδου και Τόλη Σιφνιώτη.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΝΣΟΥΡΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΤΟΥΛΑ ΧΑΡΙΤΟΥ-ΠΕΚΛΑΡΗ
panagpek@gmail.com

Η γλαύκα
των αποφοίτων

ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΟΥΣ.
Η ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΗΣ ΓΛΑΥΚΑΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΛΛΑΞΕ

Για συνδρομές και προσφορές
στον αριθμό της ΕΘΝΙΚΗΣ
Ε.Τ.Ε. 169/772259-17

IBAN GR460110169000016977225917